

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Prosperitas definit in luctu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

signum esse; ut cum sibi Deus contra quatuor reges victoriam concessisset Gen. 14. 15. veritus est; ne forte hoc eum donans premio Deus, æternò excluderet. Cum autem eum Deus tantoperè diligeret; statim voluit eum illò timore liberare: *noli timere* &c. q. d. non time: præmium tuum præcipuum non temporale, sed æternum, erit. Diez. conc. 4. in Nat. B. V. Abraham ex victoria tam solenni, quam Deus dederat ei, timuit, ne in hoc accepisset totam mercedem iustitiæ suæ à Domino: & ideò Deus assecuravit eum de contrario, Lyranus.

Sancti viri, cum sibi suppetere prospera huius Mundi conspiciunt, pavidà suspitione turbantur. Timeant enim, ne hic laborum suorum fructus recipiant: timeant, ne quod divina iustitiæ latens in ejus vulnere aspiciat; & exterioribus eos muneribus cumulans, ab intimis repellat. S. Gregor. moral. l. 5. c. 1.

§. VI.

Prosperitas definit in luctu.

Quæ universa irrigatur sicut paradisus Dei. Gen. 13. 10. Irrigam sibi ad incolendam regionem delegit Loth. Noli fidere uberitati; captivitatem regis. Sulphur, non lac, emulsit, uxoris funus, non gregis foetus, apexit. Oliva l. 2. Strom. §. unicuique secundum propriam virtutem.

Pharao post vaccas pingues videt macilentas, quæ illas devorant. Gen. 41. 2. 3.

Domine mi, intrâ; ne timeas. Judic. 4. 18. 19. Exceptus à Jabele Sifara, videbatur sibi nactus in naufragio portum. Cum sciret aquam, recreatus est lacte. Quid felicitus? sed Lachesis latebat in lacte. Oliva l. 2. Strom. §. unicuique. &c.

Amanum videbis latissimum, à rege summe honoratum, omnibus principibus antepositum; sed conversa est lætitiâ in mœrorem maximum, Esth. 3. 1.

Defecerunt sicut fumus dies mei. Pl. 101. 4. Quid habent dies Davidis commune cum fumo? dies triumphatoris, semper victoris, regnantis per quadraginta annos; videtis filium Salomonem super solum suum. 3. Reg. 1. 48. Fumus, res atra denigrat, lacrymas excitat. Omnis humana prosperitas tandem luctum movet. S. Chrysost. hom. 2. in Matth. nonne vides, etiam corporeos oculos, cum in fumo remorantur, lacrymas semper effundere? talis est profectò & mentis oculus; si in fumum secularium negotiorum fuerit ingressus; ad innumera prorsus mala lacrymabitur. 1. Timoth. 6. 9. *qui volunt divites fieri inferuerunt se doloribus multis.* v. 10. Sylveira c. 21. in Luc. 12. 9. q. 2.

Antiochus. 1. Machab. 6. 11. *in quantum tribulationem deveni.*

Succensus continuus temporalium certum est futuræ calamitatis indicium. S. Laur. Just. de virt. pat. c. 3.

Vide. Gaudium. Lætitia. Vanitas. Voluptas.

§. VII.

Prosperitas instabilis est, & fugax.

Num. 1.

Symbola, & Similitudines. Ex Veteri, & Novo.

Flat lux; & facta est lux. Et vidit Deus lucem, quod esset bona. Gen. 1. 3. 4. id est, grata, utilis, jucunda. S. Hieron. lux humanæ felicitatis Symbolum est. Vidisti solem emicantem, terram radiis complectentem? transeundo lucet, pervolando placet. Lux distenditur matutina, crescit usque in perfectam diem: sed incrementa illa, quæ placent aspicienti, fugiendo efformantur. Si stat aliquando felicitas, miraculum est; sicut sol stetit iussu Josue: vel, si non est miraculum, somnium est Joseph. Es-cobar t. 5. Proph. Chr. l. 12. Sect. 1. Obs. 2.

Omnes morimur; & quasi aqua dilabimur. 2. Reg. 14. 14. Euseb. Cæsar. l. 11. de præparat. Evang. c. 7. quemadmodum aqua manibus hausta, quanto magis premitur, tanto citius diffleat: sic mutabilia cuncta; quanto magis ratio persequitur, tanto magis amittit. Mendoza in 1. Reg. 10. Annot. 6. Sect. 1.

Fiant sicut saxum recedendum. Pl. 128. 6. Talis est prosperitas eorum, qui vivunt in scelere. Talis jucunditas rerum, quæ ad hanc vitam pertinent: simul enim & cernitur, & interit: ut quæ nec habeat fundamentum aliquod, nec potentiam, S. Chrysost. hic.

Oritur sol, & occidit. Eccl. 1. 5. Oritur sol præsentis prosperitatis; & occidit, id est, statim ad occasum tendit. Et hoc, ut nemo de ortu hujus solis gaudeat; cui tam inevitabilis, tanque velox, succedit occasus. Insensatus est igitur, qui solem in ortu suo semper nititur detinere, & ab eo prohibere occasum: hic vult facere miraculum, sicut Josue c. 10. Hugo Card. hic.

Flores apparuerunt in terra nostra. Cant. 2. 12. sed mox subdit: *tempus putationis advenit:* quia humana felicitas vix efflorescit; cum statim exarescit. Mendoza in 1. Reg. 10. Annot. 6. Sect. 1.

Tanquam memoria hospitis unius diei prætereuntis. Sap. 5. 15. Prosperitas temporalis per hospitem unius diei designatur: nam, sicut hospes hodie venit, & cras recedit; ita prosperitas temporalis modo venit, & modo recedit. Hugo Card. hic.

Date florem Moab. Jerem. 48. 9. Sanchez, & alii, explicant: quantumcunque in amœno, & irriguo, loco sit Moab, floreatque, ac nitent, ab ubertate patriæ; florens tamen, ac nitidus, abripietur in alienum solum. Ex eo discimus: tunc maxime vicinas esse urbes cladi, & homines tribulationi, cum maxime gloriâ, opibus, & deliciis, florent. Ratio: quia fortuna similis rotæ; quæ, cum in culmine est, tunc rotando descendit, & tendit ad finem. Ità pomæ, cum maturimæ sunt, putrescunt: flores, cum plenissimi, marcescunt. Sol, cum in meridie est altissimus, mox declinat ad occasum: cum est in solstitio æstivo, declinat ad hyemem. Idem est imperiorum, regnorum, urbium, principum, hominum, circulus, periodus, terminus, & occasus. Cornelius hic.

Si vis, faciamus hic tria tabernacula. Matth. 17. 4. Non dixit, faciamus hic domos,

Tit 8

sed